

[A. M. Hansen.]

havde tilladt mig at give for Oprettelsen af Kontrolørstillinger ved Statsbanerne i 1925, og sagde, at den var meget stærk. Ja, det var den ogsaa, men der var paa det Tidspunkt planlagt en successiv Oprykning til 180 Kontrolørstillinger, og derfor maatte Begrundelsen selvfølgelig være saadan, at den kunde forstaas. Af disse 180 Kontrolørstillinger er Halvdelen ikke blevet oprettet. Jeg maatte standse, den Gang Venstre i 1926—27 havde gjort det ekstraordinære Skridt at stemme imod Normeringsloven af Hensyn til disse Normativstillinger. Men de er der stadig; de kan stadig sagligt begrundes indenfor Banerne, man kan der stadig sagligt begrunde Oprettelsen af maaske 80 Kontrolørstillinger.“

Det ærede Medlem siger altsaa saa sent som den 7. December i Fjor — det staaar at læse i Folketingstidenden Sp. 2587 —, at der kan gives saglig Begrundelse for Oprettelsen af 80 Kontrolørstillinger, og endelig føjer det ærede Medlem til:

„Det er efter min Mening den Vej indenfor Statsbanerne, der staaar aaben; og naar man ikke kan komme videre, er der efter min Mening ikke andet at gøre end at gaa samme Vej, som Lønningskommissionen anviste: et forbedret Trøstillæg, noget større, faldende maaske paa en anden Tid.“

Her har det ærede Medlem dog tydeligt udtalt, at her er der Grund ikke alene til Oprettelsen af 80 Kontrolørstillinger, men, hvis dette ikke slaar til, til at bruge Trøstillæg i højere Grad. Altsaa, der er, mener jeg, god Begrundelse ogsaa i indeværende Rigsdagssamling fra det ærede Medlems Side for at skabe forbedrede Avancementsforhold for Assistenterne.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at Lovforslaget vilde skabe en Uensartethed. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvis man tænkte sig den Mulighed, at de 80 Kontrolørstillinger var blevet oprettet og Trøstillæget var indført for Assisterter, fordi disse 80 Kontrolørstillinger ikke var tilstrækkelige, var der da ikke derved fremkommet en Uensartethed? Jeg tror ikke, man skal tage dette for højtideligt. Den Svingning, der er foregaaet i det ærede Medlems Anskuelser om denne Sag, er saa tydelig, at den ikke kan bortforklares.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Hjælpere i Dag, det ærede Medlem Hr. Bjerring og det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen, sagde det, som det ærede Medlem ikke vilde sige, nemlig det, som ogsaa staaar

citeret i „Social-Demokraten“: at Oprettelsen af disse Overassistentstillinger skulde være en Belønning til Guldsnorene for deres Forræderi i sin Tid. Dette vil det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte ikke sige, og det priser jeg ham for; men han har altsaa indenfor sit Parti dem, der vil sige dette, som han selv kvier sig ved at udtale fra dette Sted.

Men det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har jo ogsaa sagt lige det modsatte her i Dag, idet det ærede Medlem kom ind paa en Udredning af, at dette Lovforslag, naar man saa rigtigt paa det, i Virkeligheden slet ikke var til Assistenternes Fordel. Det ærede Medlem sagde: det er ikke for de gamle Assistenters blaa Øjnes Skyld, at disse Overassistentstillinger oprettes, og saa gav han det Udseende af, at Lovforslaget egentlig ikke var til Fordel for Tjenestemændene.

Det samme sagde ogsaa det ærede Medlem Hr. Bjerring. Men saa spørger jeg: Hvordan kan det da være en Belønning for deres Forræderi, naar det i Virkeligheden er det modsatte efter den saglige Bedømmelse, som baade det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte og det ærede Medlem Hr. Bjerring har givet Udtryk for? Jeg synes, de to Ting modsiger hinanden, men det maa jo de ærede Medlemmer se at komme til Rette om indenfor deres egen Gruppe. Enten det ene eller det andet, begge Dele er umuligt.

Endelig er der det at sige til det, hvis Lovforslaget skulde være i Assistenternes Disfavør, at det jo, som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg allerede har peget paa, er fremgaaet af en Overenskomst mellem Administrationen og Repræsentanter for Organisationerne, saa hvis det viste sig, at de Herrer havde Ret, saa blev det en Sag, som Organisationerne maatte ordne med deres Ledere, og den synes jeg dog ikke, vi skal drage ind i Folketingets Forhandlinger.

Til det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen, som meget beklagede, at jeg var med til Gennemførelsen af dette Lovforslag, skal jeg sige, at naar han beskylder mig og det radikale Venstre for, at vi har været med til at skabe det omtalte Forlig, saa er dette ogsaa selvmodsigende, saasom det ærede Medlem godt ved, at vi stemte mod Nedskæringen af Tjenestemændene og gjorde det netop ud fra den Begrundelse; at Nedskæringen procentvis ramte de lavest lønede haardest. Derfor er det en Beskyldning, som ikke kan fremsættes i denne Sal. At den kan fremsættes andre Steder, ja, det har jeg rig Erfaring for, men her synes jeg ikke, noget saadant burde kunne siges.

Det ærede Medlem skal ikke beklage mig,